

slaaet, de 9 Kr., er stillet op just under Hensyn til, hvad Brændselspriserne er steget til, og hvad man ansaa det for nødvendigt at regulere dem ned til.

Det ærede Medlem vendte tilbage til den Misforstaaelse, at Stigningen fra 9 Kr. til 12 Kr. under Behandlingen i Folketinget savnede Begrundelse. Det ærede Medlem fremførte nogle Bemærkninger derom, som tydede paa, at han ikke har forstaaet, hvad jeg udtalte før. Det, jeg har sagt, er: I det oprindelige Lovforslag foreslaas der 2 Ting: For det første Ret til at anvende yderligere 9 Kr. til Brændsel og endvidere, at de Udgifter, som allerede er anvendte til Brændsel, kan drages ud af det Maksimumsbeløb paa 15 Kr., som er fastsat i den gældende Lov. Med andre Ord: Hvad man indenfor dette Maksimum har anvendt til Brændsel, kan drages ud og frigøres derved til Fordel for andre Foranstaltninger. Der er altsaa 2 Beløb i det oprindelige Lovforslag, nemlig 9 Kr. i Henhold til § 3 og et ubestemt Antal Kroner i Henhold til § 4. Nu har jeg, efter at man har slettet § 4, 1ste Stykke, anslaaet det dér nævnte ubestemte Beløb til 3 Kr. og lagt dem til de 9, saa Beløbet bliver 12 Kr. Derfor er Beløbet efter min Opfattelse faktisk ikke forhøjet.

Det ærede Medlem (Kragh) sagde henvendt til det ærede Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), der er Ordfører for Socialdemokratiet, at mange af de velstaaende vilde maaske slet ikke bryde sig om, at Prisen reguleredes til Fordel for dem. Det er vistnok meget rigtigt, de har slet ingen særlig Interesse deri. Som jeg flere Gange har haft Lejlighed til at sige, er det slet ikke af Hensyn til de velstaaende, at jeg har foreslaaet at regulere Prisen paa Brød, Flæsk og Smør, og naar jeg her ønsker, at Brændselspriserne skal være ens, er det heller ikke af Hensyn til de velstaaende, men af Hensyn til den Del af Befolkningen, for hvem det er af Betydning, at Ordningen faar en saadan social Karakter, at den overfor dem fremtræder som den Retfærdighedshandling, den er, hvilket den gør mere, naar det er en almindelig Prisregulering, end naar den har Karakteren af en Prisrabat til de vanskeligst stillede. Det er meget muligt, at mange velstaaende vil sige: Vi vil virkelig helst være fri for en Nedsættelse af Prisen paa disse forskellige Varer, vi bryder os ikke om at faa sendt ind i Huset Elektricitet og Gas til yderlig billig Pris. De velstaaende ved nemlig, at efter denne

Vare vil der følge ind i Huset en Skattebillet, hvorigennem de ikke blot fuldt ud betaler deres Andel i Nedsættelsen, men ogsaa bidrager til den almindelige Prisregulering.

Jeg maa give det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) ganske Ret i, at min Opfattelse, at der var en Nuance mellem de to ærede Medlemmers Bekymring for den stigende Skala, var urigtig. Jeg fik i alt Fald nu det Indtryk, at det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) var ivrig for at udtrykke sin Bekymring endnu kraftigere end det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds. Hvem der vil sejre i den Konkurrence, skal jeg ganske overlade til dem selv, men jeg vil dog sige, at naar det ærede Medlem i sin Bekymring for, hvorledes de velstaaende i Øjeblikket har det her i Landet, naaede til at sige, at der kun er den korte Ende tilbage for de store Skatteydere, saa tror jeg, at den almindelige Opfattelse er, at de dog ikke har noget imod at hænge ved den Ende. Jeg tror ikke, at nogen af de Skattelove eller andre Foranstaltninger, der er vedtagne her i Landet, er af en saadan Art, at de velstaaendes Eksistens trues, ja, at de endogsaa antager Karakteren af Landsforvisning — jeg gad for Resten vide, hvorhen i Verden en velstaaende skulde ty for at finde saadanne Tilstande, at han ikke kom til at betale en klækkelig Skat. Det ærede Medlem for 2den Kreds, som nævnede, at man maaske tog meget over Halvdelen af visse Indtægter, kan ikke være ubekendt med, at der i alt Fald i eet krigsførende Land, England, er visse Merindtægter, man beskatter med 80 pCt., og jeg har læst, at et Medlem af det Ting, som svarer til dette, altsaa det engelske Overhus, Lord St Davis, udtalte, at det overhovedet ikke burde tillades nogen i Tider som disse at have Indtægter ud over, hvad han havde før Krigen. Saadanne Anskuelse kan altsaa fremkomme i det engelske Overhus, endog fra konservativ Side. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem skal være bekymret for de velstaaende, det er andre Steder, hvor der under den nuværende Tilstand er Grund til at lade Medfølelsen raade. Den kraftige Progression, jeg her har foreslaaet — og jeg erkender, at den er meget kraftig —, har jo i øvrigt sin store Begrænsning deri, at selve det Dyrtidsskattebeløb, som efter denne Lov kan tilvejebringes i de forskellige Kommuner, ikke er større end det Beløb, der i Henhold til den almindelige Dyrtidslov skal hvile paa den personlige